

Pod Svobodnim Solncem

Pod svobodnim solncem ... Pr. A. Plugar

(Nadaljevanje.)

Ozrla se je po konju. Blizu nje se je mirno pasel. Koga je poklicala, je prisel hitro k njej, pripognil glavo in pritisnil k njenemu vratu gorke nozdri. Ljubnica ga je objela in stisnila njegovo glavo k sebi. Potapljala ga je po zvestih očeh, in mu govorila: "Ti edini, moje upanje! Kaj ne, da me rešiš? Kako ti bom stregla v gradišču! Kakor goloba te bom krmila z zlato pšenico!"

v njeni bližini, konj je zaduhal nevarnost in pribežal prhajoč po zelenici. Po vsem lesu se je razlegalo vnovič, šum se je bližal, tolpa gladnih volkov je zavohala konja. Planili so vsi iz gozda, Ljubnica je slišala opot in rezgetanje bežečega konja, kri se ji je strdila. "Bogovi otmite — bogovi silni — pomagajte!" Razlegalo se je cvilenje, ravn in renčanje zverjadi. Volkovi so že dohiteli konja in ga napadli. Ljubnica se je oklenila hrastovega debla in jokala v britkem spoznanju, da gine pod zobmi volkov — njen edini varih in rešitelj. Razločila je se dobro, kako se je valilo nekaj po tleh, kako je zavilil volk, — nato tiho — le goltanje in renčanje in spopadanje za kose mesa je dramilo noč. Ljubnica je na hrastu čakala zore. Roke oklenjene okrog stebela, sedela na veji, glavo zakrito z dolgimi lasmi — je prenočevala kakor preganjanj pička, ki vitakne glavico pod peroti. Vjetro je splezala z drevesa. Kakor kaplja sredinorja, kakor peščeno zrno sredin pušave, kakor žužek na stepi — tako je stala sirotka — uničena oropana vsega sredi gozda. Edino bodalce ji je ostalo za pasom. In tega se je veselila. Skenila je da se napoti brez cilja dalje — in poišče selo, kjer se ponudi za sužnjjo, da si otme življenje. Sedela je po dolgih zlatih lasih, nastavila res, da si jih odsede. Toda roka se ji je tresla, zamislil se ji je najdražji ponos in kras — odmaknila je nož, spravi ga za pas in zvila lase v gost, trd klopek ter jih pokrilila s čapko. "V zadnji sili — sicer vas ne dam!" Napotila se je po gozdu trgajoč jagode, pobirajoč želod in žir, ter šla brez cilja in tavalja kakor zablodeno jagunje. Pogosto je sedla na tla, roke in noge so ji krvavele od trnja, obleka je bila raztrgana. Ko se je odpočila, je gazila dalje po dračju, po listju, rila skozi gosto grmovje in plezala preko polomljenih, trhih debel. Krog poldneva se je začel gozd pred njo svetliti. Čedalje redkeje so stala drevesa — in kmalu je zagledala zeleno ravnan. Ko je prišla iz gozda, se je zablesnela pred njo siva cesta. Ljubnica je tlesnila z rokami in zbežala od gozda čez travo proti cesi. Kakor plamen izpod pepela se je dvignila v njej nada, ki je stala v sredi dosti dobre poti. Ni vedela kje je, niti slutila ni, da je to pot, ki vodi čez Hem v Filipopol — in odtam v Toper n Sokn. Vedela je samo to, da po tej poti pride morda trgovce, morda jo sreča celo kak Sloven, gotovo naleti na selo, na prenočišče. Ni pogledala na sonce, ni razmišljala, kje je polnoč — kje je poldan — spustila se je po cesti in tekla s početka, tako se je razvnela v veselju. Ko je prišel večer, je odpočila pri studencu, natrgala si kreše in kiselce ter si utražila glad. H počitku ni legla. Meseč je svetil — ona je pa potovala kakor raven. Sa noten oblak do polnoči. Tedaj so ji odgovdale moči olena so se ji poobila in se udla se je kraj ceste na travo. Po lehi so se ji spustile mrzle čaplje potu, čela se ji je pritisnila skrivnostna dlan. V daljavi se je zableslelo — klepi in šlemi Istoka so migljali v solncu, nekdo se je sklonil in ji nastavlil na ustnice črtar — pila je z dolgimi požirki — odprla oči — in zagledala Rada, ki je opiral njeno glavo — in jo poljuboval v lice. Ljubnica je zakričala in mu otila roke krog vrata. — Toda roka je zadela ob kamen na cesti. — Dvignila se je na kolenec. — Nikjer predraga. — Noč — Po cesti je pihal južni veter — ona pa sama s trud.

nimi sanjami, uničena — pod milim nebom. — Ce zaspil? — Ce pridejo volkovi? — Ce prijedi Balambak — o Morana!

XIX.

"Kakor peroti črnega vrana leži žalost nad taborom! Vodite me pred Tunjuša, edinega potomca Ernakovega, da mu zapojem junaško pesen in razvedrim njegovo dušo. Zaka moja plunka je dedična pevec, ki so prepevali na dvoru kralja cele zemlje, našega očeta — in gospodarja — Atile. Tako je odgovoril preoblečeni hi in zakrinkani Radovan Balambaka. — Drugi dan po Ljubničnem begu je dospel v taborišče. Desetkrat se je pogledal v košček brušnega jekla, preden se je upal v tabor. "Ne pozna me, niti Balambak, niti Tunjuš." Tako je sklenil Radovan, ko je motril svoj namazani in obrit obraz v jeklenem ogledalu. Zbral je ves pogum, obljubil bogovom neizmerne obete in se napolnil v taborišče. Takoj med molojci je zapazil globoko žalost, Balambak je sicer porazil varfuvske ovčje tatove in se vrnil vesel domov. — Toda doma mu je javila obokana snžnja, da je v deževni noči izginila Slovenka. Balambak je poslal desetorico najboljših jahčev in voharov za njo proti Donavi. Toda vsi so se vrnili in izjavili, da jo je odnesel Setek ali sam Bes Slovenov po zraku. Nobenega sledu niso našli. In zato je sedel Balambak žalosten in za kopan v bridkost pred praznim Tunjuševim šatorom. "Ne boš prepeval Tunjuš ker ga ni."

Radovanu je srce zavriskalo, Pa se je potuhnil in menil žalostno: "Ker ga ni? — O, zastoj! moja pot izza Črnega morja da vidim obraz orla, katerega ime se izgovarja z upogojnim hrbtno po deželi Slovenov in Antov, Obrov in Varhunov, v rodu Alanov in Herulov." "In na dvoru Uprave, ki ga je pozval predse!" "Uprave — o — veliki carvztoke in Afrike — o Tunjuš je eden — edin! Atila, nisl ljubil zamed Ernaka — in moj prvi kotel, veliki čarodej in davn kozelnik ni prorokoval laži, da bode ohranjena slava Hunov v krvi Ernakovi! Ni lagal, velmožni! — Cemu torej žalost v taboru? Razodeni! Razvedrim kri tebi in tvojim molojcem!" Radovan je brenknil ob strune.

"Žalost — je britka sklanost! Samo izvoljeni molojci jo slutijo!" "Ne zapiraj žalosti v prsi, da ti ne uje srca! Razodeni jo pevu in čarodeju svojega rodu! Deklice izročajo žalost mojim strunam, glavarji in stajejšine narodov zaupajo meni bridkost — pa ne bi zanpal bratu — brat?" Balambak je pobesil glavo in jo gugal na levo in zmajeval na desno. Razmišljal je besede čarodeja — Radovana. Ta je pa samozvestno sedel na tla, rahlo drotniljal po strunah in ubiral žalostno hunsko pesem. Zavriskal bi bil toliko radost mu je polnila prsiko je zvedel, da ni Tunjuša doma. Al radost mu je kalila skrb, da brčes ni v taborišču Ljubnice, da jo je skrtil pesjan drugod, morda jo je vzel celo v Bizanz. Najrajši bi bil pustil Balambaka pred šatorom in se napolnil dalje iskat sledi po ugrabljeni deklici. Toda čudna žalost mu je bil zatimiv ozel. Hotel ga je razvezati in zato je ostal in čakal Balambakovega poročila.

(Dalje prihodaj.)

CENIK KNJIG katere se dobe v zalogi SLOVENSKE BUKVARNE

6119 St. Clair Ave. N. E. CLEVELAND, O.

Table with columns for book titles and prices. Includes items like 'Moliš božja dobrega sveta', 'Marija božja na Amarol gori', 'Marija Magdalena Martinengo', etc.

Table with columns for book titles and prices. Includes items like 'Arumagan, broš', 'Arumagan, vezan', 'Angeli suknjev, broš', etc.

Table with columns for book titles and prices. Includes items like 'Krvava noč v Ljubljani', 'Krištof Kolumb ali odkritel', 'Kako vraga usoda ves', etc.

Table with columns for book titles and prices. Includes items like 'Kraljica kmetijska vojska ves', 'Kraljica grof celjski itd', 'Zastore (Ljubljana)', etc.

Dr. L. E. Siegelstein Urad v mestu: Lenox Bldg., Euclid Ave. & E. 9th St. Uradne ure (vsak dan) od 11. dop. do 1. pop. V torek, četrtek in soboto od 7. do 8. zvečer.

ROJAKOM pripravocam vsaj fino urejeni salon na 5131 St. Clair Ave. E., kjer je vsakdo postrežen v svojo največjo zadovoljnost. Mrzlo, sveže pivo in fine smooche ter žganje vedno na zalago gostov.

Fotografira po dnevu in po noči. Odprto v četrtek in soboto zvečer. LIEBICH HUSPOSKA BROS. 1841 Euclid Ave. CLEVELAND, O.

E. A. Schellentrager LEKARNAR 3361 St. Clair Ave. N. E. Govorimo slovenski Prsni Balzam, ozdravi prehladin kašelj zga Magični Anodyn ligament. Najboljši za bolečine zga Schellentrager's Carbolie Ointment, zdravi prazne kožne bolezni zga.

DRUŠTVA POZOR! Štiri velike dvorane v najem za ples in društvene seje ter poroke. Posrebno nizke cene za leto 1910. Društvene seje: Mala dvorana \$10.00 na leto. Velika dvorana \$12.00 na leto. Dvorane so jako fino opremljene ter kurjene s parno kurjavo.

NARODNI DOM "LJUBLJANA" JOHN GRDINA, lastnik 6021 — 25 St. Clair ave. N. E.

The Weideman Flour Co. CLEVELAND, OHIO Češena gospodinja: Ako želiš moka, ki bo prav po tvoji volji, vprašaj pri svojem trgovcu za "FOREST KING" moko. Ta moka je iz najboljših pšenice in uporabna ter dobra za vsakovrstna peciva.